

BESLUT SOM ANTAGITS GEMENSAMT AV EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 406/2009/EG

av den 23 april 2009

om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringen (UNFCCC), som antogs på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 94/69/EG ⁽³⁾, syftar ytterst till att stabilisera koncentrationerna av växthusgasar i atmosfären på en nivå som förebygger farlig antropogen påverkan på klimatsystemet.

(2) Gemenskapen har, senast särskilt vid Europeiska rådets möte i mars 2007, påpekat att för att uppnå detta mål bör

ökningen av den genomsnittliga globala temperaturen inte överstiga 2 °C jämfört med den förindustriella nivån, vilket innebär att de globala växthusgasutsläppen till 2050 skulle behöva minska med minst 50 % jämfört med 1990 års nivåer. Gemenskapens växthusgasutsläpp som omfattas av detta beslut bör fortsätta att minska efter 2020 som en del av EU:s ansträngningar att bidra till det globala målet för utsläppsminskningen. Industriländerna, däribland EU:s medlemsstater, bör fortsätta att gå i spetsen genom att åta sig att tillsammans minska sina växthusgasutsläpp med omkring 30 % jämfört med 1990 års nivåer till 2020. De bör även göra detta för att till 2050 kollektivt minska sina växthusgasutsläpp med 60–80 % jämfört med 1990 års nivåer. Alla sektorer bör bidra till att uppnå dessa utsläppsminskningar, även den internationella sjö- och luftfarten. Luftfarten bidrar till dessa minskningar genom att ingå i gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter (nedan kallat *gemenskapssystemet*). Om vare sig något internationellt avtal som inkluderar minskningsåtagande för utsläpp från internationell sjöfart under Internationella sjöfartsorganisationen har godkänts av medlemsstaterna eller något sådant avtal under UNFCCC har godkänts av gemenskapen senast den 31 december 2011, bör kommissionen lägga fram ett förslag om att inkludera utsläpp från den internationella sjöfarten i gemenskapens åtagande om utsläppsminskningar med målsättning att den föreslagna rättsakten ska träda i kraft senast 2013. Ett sådant förslag bör minimera eventuella negativa följder för gemenskapens konkurrenskraft och samtidigt ta hänsyn till de potentiella miljöfördelarna.

(3) För att nå det globala målet bekräftade Europeiska rådet vidare, vid sitt möte i mars 2007, gemenskapens mål att till 2020 minska sina växthusgasutsläpp med 30 % jämfört med 1990 års nivåer, som bidrag till ett globalt och heltäckande avtal för perioden efter 2012, förutsatt att andra industriländer också åtar sig att göra jämförbara utsläppsminskningar, och ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer i rimlig utsträckning bidrar allt efter ansvar och förmåga.

⁽¹⁾ EUT C 27, 3.2.2009, s. 71.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 17 december 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 april 2009.

⁽³⁾ EGT L 33, 7.2.1994, s. 11.

- (4) Europeiska rådet betonade vid sitt möte i mars 2007 att gemenskapen har åtagit sig att omforma EU till en energieffektiv ekonomi med låga växthusgasutsläpp och beslutade också att fram till dess att ett globalt och heltäckande avtal för tiden efter 2012 har slutits, och utan att det påverkar gemenskapens position i internationella förhandlingar, åtar sig gemenskapen att till 2020 oberoende minska sina växthusgasutsläpp med minst 20 % jämfört med 1990 års nivåer.
- (5) Förbättrad energieffektivitet är en avgörande fråga för att medlemsstaterna ska uppfylla kraven i detta beslut. I det sammanhanget bör kommissionen noga övervaka framstegen mot målet att minska energiförbrukningen med 20 % till 2020 och föreslå ytterligare åtgärder om framstegen är otillräckliga.
- (6) Genom direktiv 2003/87/EG⁽¹⁾ inrättas ett system för handel med utsläppsrätter inom gemenskapen som omfattar vissa sektorer av ekonomin. Samtliga sektorer av ekonomin bör bidra till att minska utsläppen för att målet om en minskning av växthusgasutsläppen med 20 % till 2020, jämfört med 1990 års nivåer, ska kunna uppnås på ett kostnadseffektivt sätt. Medlemsstaterna bör därför införa kompletterande styrmedel och åtgärder för att minska växthusgasutsläppen från källor som inte omfattas av direktiv 2003/87/EG.
- (7) De insatser för att minska utsläppen som var och en av medlemsstaterna ska göra bör fastställas utifrån den nivå av växthusgasutsläpp som de enskilda medlemsstaterna hade 2005 och som omfattas av detta beslut, justerat för att undanta utsläpp från anläggningar som existerade 2005, som inbegreps i gemenskapssystemet under perioden 2006–2012. Årliga utsläppstilldelningar för perioden 2013–2020 uttryckt som ton koldioxidekvivalenter bör fastställas på grundval av granskade och verifierade uppgifter.
- (8) Medlemsstaternas insatser för att minska utsläppen bör grundas på principen om solidaritet mellan medlemsstater och behovet av hållbar ekonomisk tillväxt i hela gemenskapen, med beaktande av de enskilda medlemsstaternas relativa BNP per capita. Medlemsstater som i dag har en relativt låg BNP per capita, och därmed höga förväntningar på sin BNP-tillväxt, bör tillåtas öka sina växthusgasutsläpp jämfört med 2005 års nivåer, men växthusgasutsläppen bör begränsas så att de medlemsstaterna ändå bidrar till gemenskapens oberoende åtagande att minska utsläppen. Medlemsstater som i dag har en relativt hög BNP per capita bör minska sina växthusgasutsläpp jämfört med 2005 års nivåer.
- (9) För att garantera en rättvis fördelning av ansvaret mellan medlemsstaterna att bidra till genomförandet av gemenskapens oberoende åtagande att minska utsläppen bör ingen medlemsstat åläggas att minska sina växthusgasutsläpp till 2020 med mer än 20 % jämfört med 2005 års nivåer eller att få öka sina växthusgasutsläpp till 2020 med mer än 20 % jämfört med 2005 års nivåer. Minskningarna av växthusgasutsläppen bör göras mellan 2013 och 2020. Varje medlemsstat bör ha rätt att från det påföljande året föra över högst 5 % av sin årliga utsläppstilldelning. Medlemsstater vars utsläpp ligger under den årliga utsläppstilldelningen bör få överföra underskottet till följande år.
- (10) För att utjämna skillnaderna i fråga om de åtgärdskostnader som de olika medlemsstaterna ställs inför genom att erbjuda ökad geografisk flexibilitet och samtidigt höja kostnadseffektiviteten i gemenskapens samlade åtagande, bör medlemsstaterna få föra över en del av sin tilldelning av tillåtna växthusgasutsläpp till andra medlemsstater. Transparensen beträffande dessa överföringar bör garanteras genom en anmälan till kommissionen och genom att varje överföring registreras i de båda berörda medlemsstaternas register. Sådana överföringar kan genomföras på ett sätt som passar båda parter, till exempel genom utauktionering, användning av mäklare på marknaden eller bilaterala arrangemang.
- (11) Växthusgasutsläppen bör minskas väsentligt inom EU. Utnyttjandet av reduktionsenheter från projektverksamhet bör begränsas, så att detta endast kompletterar nationella åtgärder. EU förblir bundet av sitt åtagande om en fortsatt förbättring av mekanismen för ren utveckling (CDM) och kommer att sträva efter förbättringar genom lämpliga internationella processer. Det är viktigt att reduktionsenheter från projektverksamhet som används av medlemsstaterna motsvarar verkliga, verifierbara, additiva och permanenta utsläppsminskningar och har tydliga fördelar när det gäller en hållbar utveckling och inte har några betydande negativa effekter på miljö och samhälle. Medlemsstaterna bör också rapportera om de kvalitetskriterier som de tillämpar för utnyttjandet av sådana reduktionsenheter.
- (12) För att ge medlemsstaterna flexibilitet att uppfylla sina åtaganden, främja hållbar utveckling i tredjeländer, särskilt i utvecklingsländer, och ge investerarna större säkerhet bör gemenskapen även fortsättningsvis godkänna en viss mängd reduktionsenheter från projekt som leder till minskade växthusgasutsläpp i tredjeländer, innan ett framtida internationellt avtal om klimatförändringar (nedan kallat *det internationella avtalet om klimatförändringar*) har slutits. Medlemsstaternas riktlinjer för köp av reduktionsenheter bör främja en rättvis geografisk fördelning av projekten, särskilt genom att en större andel certifierade utsläppsminskningar (CER) köps från de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling, och syfta till att få till stånd ett internationellt avtal om klimatförändringar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgas inom gemenskapen (EUT L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (13) Medlemsstaterna bör därför få rätt att använda reduktionsenheter som utfärdats avseende minskade växthusgasutsläpp under perioden 2008–2012 i projekttyper som fick användas i gemenskapssystemet under den perioden. Medlemsstaterna ska också kunna använda reduktionsenheter avseende minskade växthusgasutsläpp som utfärdats efter perioden 2008–2012, förutsatt att projekten registrerats under perioden 2008–2012 och att det är fråga om projekttyper som fick användas i gemenskapssystemet för växthusgaser under den perioden.
- (14) I de minst utvecklade länderna har ytterst få projekt genomförts inom ramen för CDM. Eftersom EU stödjer en rättvis fördelning av CDM-projekt, bland annat genom kommissionens globala klimatförändringsallians i enlighet med vad som anges i kommissionens meddelande av den 18 september 2007 "Att skapa en global klimatförändringsallians mellan Europeiska unionen och de fattiga utvecklingsländer som är mest utsatta för klimatförändringar", är det lämpligt att erbjuda garantier för att sådana reduktionsenheter kommer att godtas även från projekt som inleds efter perioden 2008–2012 i de minst utvecklade länderna, avseende projekttyper som fick användas i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012. Sådana projekt bör fortsättningsvis godkännas fram till 2020 eller till dess att ett avtal slutits med gemenskapen, beroende på vilket som inträffar först.
- (15) För att erbjuda medlemsstaterna ytterligare flexibilitet och främja hållbar utveckling i utvecklingsländerna bör medlemsstaterna få rätt att använda ytterligare reduktionsenheter från olika projekt som följer av avtal mellan gemenskapen och tredjeländer. Om inget internationellt avtal om klimatförändringar sluts som fastställer den tilldelade utsläppsmängden för industriländerna kan projekt inom ramen för gemensamt genomförande (JI) inte fortsätta efter 2012. Genom avtal med tredjeländer bör reduktionsenheter avseende minskade växthusgasutsläpp inom ramen för sådana projekt emellertid godkännas även därefter.
- (16) För att garantera en marknad för CDM-reduktionsenheter efter 2012 är det viktigt att medlemsstaterna fortsättningsvis har möjlighet att använda dessa reduktionsenheter. För att bidra till att trygga en sådan marknad, och se till att växthusgasutsläppen fortsätter att minska inom gemenskapen och därmed att gemenskapens mål vad gäller förnybar energi, energieffektivitet, säker energiförsörjning, innovation och konkurrenskraft uppnås, föreslås att medlemsstaterna årligen tillåts använda reduktionsenheter från projekt för att minska växthusgasutsläppen i tredjeländer, upp till 3 % av varje enskild medlemsstats växthusgasutsläpp som 2005 inte omfattades av direktiv 2003/87/EG, eller i andra medlemsstater, fram till dess att ett internationellt avtal om klimatförändringar slutits. Medlemsstater bör få rätt att överföra outnyttjade reduktionsenheter till andra medlemsstater. Vissa medlemsstater som har en negativ nivå eller en positiv nivå på högst 5 %, i enlighet med detta beslut, bör utöver de reduktionsenheter som avses ovan årligen få utnyttja ytterligare reduktionsenheter på 1 % av deras verifierade utsläpp under 2005 från projekt i de minst utvecklade länderna och i små östater under utveckling, under förutsättning att de uppfyller ett av de fyra villkor som fastställs i detta beslut.
- (17) Detta beslut påverkar inte mer strikta nationella mål. Då medlemsstaterna, utöver sina skyldigheter enligt detta beslut, begränsar växthusgasutsläpp som omfattas av detta beslut för att uppnå striktare mål, bör begränsningen i detta beslut av användningen av reduktionsenheter inte tillämpas för de ytterligare utsläppsminskningar som krävs för att nå det nationella målet.
- (18) I syfte att uppnå nationella mål på ett mer kostnadseffektivt sätt, särskilt i medlemsstater med ambitiösa mål, kan medlemsstaterna utnyttja reduktionsenheter som är resultatet av projekt på gemenskapsnivå enligt artikel 24a i direktiv 2003/87/EG.
- (19) Sedan ett internationellt avtal om klimatförändringar har slutits bör medlemsstaterna endast godta reduktionsenheter för utsläppsminskningar från länder som har ratificerat avtalet, och i enlighet med en gemensam metod.
- (20) Att det i vissa bestämmelser i detta beslut hänvisas till gemenskapens godkännande av ett internationellt avtal om klimatförändringar hindrar inte medlemsstaterna från att också ingå detta avtal.
- (21) Då ett internationellt avtal om klimatförändringar för perioden efter 2012 godkänns, och enligt vad som föreskrivs i det avtalet, bör gemenskapen och dess medlemsstater medverka vid finansieringen av mätbara, redovisningsbara, verifierbara och nationellt lämpliga åtgärder för att minska växthusgasutsläppen, i linje med målet att begränsa ökningen av den genomsnittliga globala temperaturen till 2 °C, i jämförelse med förindustriella nivåer, i de utvecklingsländer som har ratificerat avtalet.
- (22) Då ett internationellt avtal om klimatförändringar för perioden efter 2012 godkänns bör gemenskapen och dess medlemsstater, enligt vad som föreskrivs i det avtalet, medverka vid finansieringen av stöd till de utvecklingsländer som har ratificerat avtalet, särskilt de samhällen och länder som är mest utsatta för klimatförändringarna, i syfte att stödja dem i deras anpassnings- och riskhanteringsstrategier.

- (23) Om inget internationellt avtal om klimatförändringar godkänns av gemenskapen senast den 31 december 2010, bör kommissionen lägga fram ett förslag om att inkludera utsläpp och upptag från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i gemenskapens åtagande om utsläppsminskningar. Detta ska ske enligt harmoniserade villkor, bygga på det arbete som utförts inom ramen för UNFCCC och garantera varaktighet och miljöintegritet avseende bidraget från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk samt noggrann övervakning och redovisning, med målsättningen att den föreslagna rättsakten ska träda i kraft från och med 2013. Kommissionen bör bedöma huruvida fördelningen av enskilda medlemsstaters insatser bör justeras i enlighet därmed.
- (24) De framsteg som görs i arbetet med att genomföra åtagandena enligt detta beslut bör utvärderas årligen på grundval av rapporter som lämnas in enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av växthusgasutsläpp inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet⁽¹⁾. Vartannat år bör en utvärdering göras beträffande den förväntade utvecklingen och 2016 bör en fullständig utvärdering av genomförandet av detta beslut ske.
- (25) Eventuella ändringar av räckvidden för direktiv 2003/87/EG bör åtföljas av motsvarande ändringar av den maximala mängd växthusgasutsläpp som omfattas av detta beslut.
- (26) I samband med att gemenskapen godkänner ett internationellt avtal om klimatförändringar bör medlemsstaternas utsläppsgrenser anpassas så att gemenskapens minskningsåtaganden enligt det avtalet kan nås, med hänsyn tagen till principen om solidaritet mellan medlemsstaterna och behovet av hållbar ekonomisk tillväxt i hela gemenskapen. Den andel reduktionsenheter från projekt för minskade växthusgasutsläpp i tredjeländer som varje medlemsstat kan utnyttja bör ökas med upp till hälften av den ytterligare minskningsinsatsen enligt detta beslut.
- (27) De register som skapats enligt beslut nr 280/2004/EG och den centrala förvaltare som utsetts enligt direktiv 2003/87/EG bör användas för att se till att alla de transaktioner som krävs för att genomföra detta beslut bearbetas och redovisas på ett korrekt sätt.
- (28) Eftersom gemenskapens minskningsåtagande inte bara medför uppgifter för medlemsstaternas regeringar utan också för deras lokala och regionala statsförvaltning och andra lokala och regionala forum och organisationer, bör medlemsstaterna garantera samarbete mellan sina centrala och lokala myndigheter på olika nivåer.
- (29) Förutom enskilda medlemsstater, centralregeringar, lokala och regionala organisationer och myndigheter, bör marknadsaktörer, tillsammans med hushåll och enskilda konsumenter bidra till att genomföra gemenskapens minskningsåtagande, oavsett nivån på deras växthusgasutsläpp.
- (30) Medlemsstaterna bör garantera finansiering av användning av ny, innovativ teknik för att göra det möjligt för industriella aktörer att skapa nya arbetstillfällen, och därmed öka konkurrenskraften och bidra till att Lissabonstrategins mål uppfylls.
- (31) Eftersom en ökning av elproduktionen från förnybara energikällor är ett mycket viktigt sätt att minska växthusgasutsläppen, bör medlemsstaterna sträva efter detta inom ramen för Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av förnybar energi⁽²⁾.
- (32) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.
- (33) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att fastställa den årliga utsläppstilldelningen för perioden 2013–2020 uttryckt som ton koldioxidequivaler, att ange förfaranden för att underlätta medlemsstaternas överföringar av delar av sin utsläppstilldelning och öka transparensen beträffande dessa överföringar samt att vidta åtgärder för att genomföra bestämmelser som avser register och den centrala förvaltaren. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta beslut genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (34) Eftersom målen för detta beslut inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av beslutets omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(1) EUT L 49, 19.2.2004, s. 1.

(2) Se sidan 16 i detta nummer av EUT.

(3) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta beslut fastställs medlemsstaternas minimibidrag till uppnåendet av gemenskapens åtagande om minskning av växthusgasutsläppen för perioden 2013–2020 för växthusgasutsläpp som omfattas av detta beslut och regler för att genomföra dessa bidrag samt för utvärderingen av bidragen.

Detta beslut innehåller även bestämmelser för bedömning och genomförande av ett striktare gemenskapsåtagande på mer än 20 %, som ska gälla efter det att gemenskapen slutit ett internationellt avtal om klimatförändringar som leder till större minskningar av växthusgasutsläppen än de som krävs enligt artikel 3, i enlighet med åtagandet om en minskning på 30 % som bekräftades av Europeiska rådet i mars 2007.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *växthusgasutsläpp*: utsläpp av koldioxid (CO₂), metan (CH₄), dikväveoxid (N₂O), fluorkolväten (HFCs), perfluorkolväten (PFCs) och svavelhexafluorid (SF₆), från de kategorier som förtecknas i bilaga I, uttryckt som ton koldioxidekvivalenter i enlighet med beslut nr 280/2004/EG, med undantag för växthusgasutsläpp som omfattas av direktiv 2003/87/EG.
2. *årlig utsläppstilldelning*: de årliga maximalt tillåtna växthusgasutsläppen för åren 2013–2020, såsom de specificeras i artikel 3.2.

Artikel 3

Utsläppsnivåer för perioden 2013–2020

1. Varje medlemsstat ska senast 2020 minska sina växthusgasutsläpp med åtminstone den procentsats som anges för den medlemsstaten i bilaga II till detta beslut, i förhållande till dess utsläpp 2005.
2. Med förbehåll för punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln samt artikel 5 ska varje medlemsstat med en negativ nivå enligt bilaga II, bland annat med hjälp av de flexibla lösningar som föreskrivs i detta beslut, se till att de egna växthusgasutsläppen under 2013 inte överskrider dess genomsnittliga årliga växthusgasutsläpp under 2008, 2009 och 2010, såsom de rapporterats och verifierats i enlighet med direktiv 2003/87/EG och beslut nr 280/2004/EG.

Med förbehåll för punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln samt artikel 5 ska varje medlemsstat med en positiv nivå enligt bilaga II, bland annat med hjälp av de flexibla lösningar som föreskrivs i detta beslut, se till att de egna växthusgasutsläppen under 2013 inte överskrider en nivå som fastställts enligt ett vägledande förlopp som inleds 2009 med den enskilda medlemsstatens genomsnittliga årliga växthusgasutsläpp under 2008, 2009 och 2010, såsom de rapporterats och verifierats i enlighet med direktiv 2003/87/EG och beslut nr 280/2004/EG, och avslutas 2020 på den maximala nivån för den enskilda medlemsstaten enligt bilaga II.

Med förbehåll för punkterna 3, 4 och 5 i den här artikeln samt artikel 5 ska var och en av medlemsstaterna årligen begränsa sina växthusgasutsläpp på ett linjärt sätt, bland annat med hjälp av de flexibla lösningar som föreskrivs i detta beslut, för att säkra att dess utsläpp inte överskrider dess gräns för 2020 som fastställts i bilaga II.

När de relevanta granskade och verifierade utsläppssifferuppgifterna är tillgängliga, ska åtgärder antas inom sex månader för att fastställa de årliga utsläppstilldelningarna för perioden 2013–2020 uttryckt som ton koldioxidekvivalenter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta beslut genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 13.2.

3. Under perioden 2013–2019 får varje medlemsstat från det påföljande året föra över högst 5 % av sin årliga utsläppstilldelning. De medlemsstater vars växthusgasutsläpp ligger under den årliga utsläppstilldelningen, med beaktande av utnyttjandet av de flexibla lösningarna enligt denna punkt och punkterna 4 och 5, får föra över den del av sin årliga utsläppstilldelning för ett givet år som överstiger deras växthusgasutsläpp det året till följande år, fram till 2020.

En medlemsstat får begära tillstånd att från påföljande år föra över mer än 5 % under 2013 och 2014 om det råder extrema väderförhållanden som har medfört väsentligt ökade växthusgasutsläpp under dessa år jämfört med år med normala väderförhållanden. Medlemsstaterna ska i detta syfte lägga fram en rapport till kommissionen som motiverar denna begäran. Inom tre månader ska kommissionen besluta huruvida begäran om att få föra över en större andel kan beviljas.

4. En medlemsstat får föra över högst 5 % av sin årliga utsläppstilldelning för ett givet år till andra medlemsstater. En mottagande medlemsstat får använda denna kvantitet för att uppfylla sina skyldigheter enligt denna artikel för det året eller följande år fram till 2020. En medlemsstat kan inte föra över någon del av sin årliga utsläppstilldelning om medlemsstaten, vid tidpunkten för överföringen, inte uppfyller kraven i detta beslut.

5. En medlemsstat får föra över den del av sin årliga utsläppstilldelning som överstiger dess växthusgasutsläpp det året, med beaktande av utnyttjandet av flexibla lösningar enligt punkterna 3 och 4, till andra medlemsstater. Den mottagande medlemsstaten får använda denna kvantitet för att uppfylla sina skyldigheter enligt denna artikel för samma år eller följande år fram till 2020. En medlemsstat kan inte föra över någon del av sin årliga utsläppstilldelning om den inte, vid tidpunkten för överföringen, uppfyller kraven i detta beslut.

6. För att underlätta de överföringar som avses i punkterna 4 och 5 och öka insynen, ska åtgärder för att ange närmare villkor för sådana överföringar antas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta beslut genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 13.2.

Artikel 4

Energieffektivitet

1. Senast 2012 ska kommissionen bedöma och rapportera om gemenskapens och dess medlemsstaters framsteg när det gäller att uppnå målet om att till 2020 minska energiförbrukningen med 20 %, jämfört med prognoserna för 2020, enligt handlingsplanen för energieffektivitet som redovisades i kommissionens meddelande av den 19 oktober 2006.

2. Kommissionen ska vid behov och senast den 31 december 2012 lägga fram förslag om effektivare eller nya åtgärder för att påskynda förbättringarna på energieffektivitetsområdet, särskilt i syfte att hjälpa medlemsstaterna i deras strävan att fullgöra gemenskapens åtagande om minskning av växthusgasutsläppen.

Artikel 5

Användning av reduktionsenheter från projektverksamhet

1. Medlemsstaterna får utnyttja följande reduktionsenheter för att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 3:

- Certifierade utsläppsminskningar (CER) och utsläppsminskningenheter (ERU), enligt direktiv 2003/87/EG, som utfärdas för utsläppsminskningar till och med den 31 december 2012 som fick användas i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012.
- CER och ERU som utfärdas för utsläppsminskningar från den 1 januari 2013 för projekt som registrerats före 2013 och som fick användas i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012.
- CER som utfärdas för utsläppsminskningar från projekt i de minst utvecklade länderna som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012, till dess dessa länder har ratificerat ett relevant avtal med gemenskapen eller till 2020, beroende på vilket som inträffar först.

d) Tillfälliga certifierade utsläppsminskningar (tCER) eller långsiktiga certifierade utsläppsminskningar (lCER) från projekt för ny- och återbeskogning förutsatt att medlemsstaten – när den har utnyttjat tCER eller lCER för att fullgöra sina åtaganden enligt rådets beslut 2002/358/EG⁽¹⁾ för perioden 2008–2012 – förbinder sig att fortlöpande ersätta dessa reduktionsenheter med tCER, lCER eller andra enheter som är giltiga enligt Kyotoprotokollet före den dag dessa tCER eller lCER löper ut, och att medlemsstaten även förbinder sig att fortlöpande ersätta tCER eller lCER som utnyttjas enligt detta beslut med tCER, lCER eller andra enheter som är tillämpliga med avseende på dessa åtaganden före den dag dessa tCER eller lCER löper ut. När enheter ersätts med hjälp av tCER eller lCER ska medlemsstaten fortlöpande ersätta även dessa tCER och lCER före den dag de löper ut till dess att de ersätts med enheter med obegränsad giltighetstid.

Medlemsstaternas riktlinjer för köp av reduktionsenheter bör främja en rättvis geografisk fördelning av projekten och bidra till att få till stånd ett internationellt avtal om klimatförändringar.

2. Utöver vad som anges i punkt 1, och för den händelse att förhandlingarna om ett internationellt avtal om klimatförändringar inte slutförts före den 31 december 2009, får medlemsstaterna för genomförandet av sina skyldigheter enligt artikel 3 utnyttja ytterligare reduktionsenheter från projekt eller andra verksamheter som leder till minskning av växthusgasutsläpp i enlighet med de avtal som avses i artikel 11a.5 i direktiv 2003/87/EG.

3. Under förutsättning att ett internationellt avtal om klimatförändringar i enlighet med artikel 1 har ingåtts, får medlemsstaterna från den 1 januari 2013 endast utnyttja reduktionsenheter från projekt i tredjeländer som har ratificerat avtalet.

4. Varje medlemsstats årliga utnyttjande av reduktionsenheter enligt punkterna 1, 2 och 3 ska inte överskrida en mängd motsvarande 3 % av medlemsstatens växthusgasutsläpp under 2005, plus den mängd som överförts i enlighet med punkt 6.

5. Medlemsstater med en negativ nivå, eller en positiv nivå på högst 5 % i enlighet med bilaga II, och som förtecknas i bilaga III, ska utöver de reduktionsenheter som utnyttjats enligt punkt 4 varje år få använda ytterligare reduktionsenheter motsvarande 1 % av deras verifierade utsläpp under 2005, från projekt i de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling, under förutsättning att de uppfyller ett av följande fyra villkor:

- De direkta kostnaderna för hela paketet överstiger 0,70 % av BNP enligt kommissionens konsekvensbedömning som åtföljer paketet med tillämpningsåtgärder för EU:s mål angående klimatförändringar och förnybar energi 2020.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2002/358/EG av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta staternas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande inom ramen för detta (EGT L 130, 15.5.2002, s. 1).

- b) Ökningen av BNP uppgår till minst 0,1 % mellan det mål som faktiskt har antagits för den berörda medlemsstaten och medlemsstatens mål enligt scenariot för kostnadseffektivitet enligt kommissionens konsekvensbedömning som nämns i led a.
- c) Mer än 50 % av de totala utsläpp som omfattas av detta beslut för den berörda medlemsstaten är transportrelaterade utsläpp.
- d) Den berörda medlemsstaten har ett mål för 2020 beträffande förnybar energi som överstiger 30 % enligt direktiv 2009/28/EG.
6. Var och en av medlemsstaterna får varje år till en annan medlemsstat överföra outnyttjade delar av sin årliga kvantitet motsvarande 3 % enligt specifikationen i punkt 4. Om en medlemsstats årliga utnyttjande av reduktionsenheter understiger kvantiteten i punkt 4 får medlemsstaten föra över den outnyttjade delen av den kvantiteten till följande år.
7. Medlemsstaterna ska dessutom helt utan kvantitativa begränsningar kunna utnyttja reduktionsenheter från gemenskapsprojekt utfärdade enligt artikel 24a i direktiv 2003/87/EG för att fullgöra sina åtaganden om utsläppsminskningar.

Artikel 6

Rapportering, utvärdering av framsteg, ändringar och översyn

1. I sina rapporter enligt artikel 3 i beslut nr 280/2004/EG ska medlemsstaterna ange följande:
- a) Sina årliga växthusgasutsläpp till följd av genomförandet av artikel 3.
- b) Användningen, den geografiska spridningen samt de kvalitativa kriterier som tillämpats för reduktionsenheter som utnyttjats enligt artikel 5.
- c) Prognostiserade framsteg när det gäller att uppfylla skyldigheterna enligt detta beslut, inklusive information om nationella styrmedel och åtgärder samt nationella utsläppsprognoser.
- d) Information om planerade ytterligare nationella styrmedel och åtgärder som förutses för att begränsa växthusgasutsläpp utöver deras åtaganden enligt detta beslut och inför genomförandet av ett internationellt avtal om klimatförändringar enligt artikel 8.
2. Om en medlemsstat använder reduktionsenheter från projekttyper som inte kan användas av aktörer inom gemenskapssystemet ska denna medlemsstat lämna en detaljerad motivering för användningen av sådana reduktionsenheter.
3. I sin rapport enligt artikel 5.1 och 5.2 i beslut nr 280/2004/EG ska kommissionen bedöma huruvida medlemsstaternas framsteg räcker för att de ska uppfylla sina skyldigheter enligt detta beslut.

Vid denna bedömning ska hänsyn tas till framstegen när det gäller gemenskapens styrmedel och åtgärder samt uppgifter från medlemsstaterna i enlighet med artiklarna 3 och 5 i beslut nr 280/2004/EG.

Med utgångspunkt från de rapporterade växthusgasutsläppen för 2013, ska bedömningen vartannat år också omfatta prognoser över de framsteg som gemenskapen väntas göra för att fullgöra sitt minskningsåtagande och medlemsstaterna för att uppfylla sina skyldigheter enligt detta beslut.

4. I den rapport som avses i punkt 3 ska kommissionen utvärdera det sammantagna genomförandet av detta beslut, inklusive användningen av och kvaliteten på reduktionsenheter från CDM och behovet av ytterligare gemensamma och samordnade styrmedel och åtgärder på gemenskapsnivå i de sektorer som omfattas av detta beslut för att hjälpa medlemsstaterna att fullgöra sina åtaganden enligt detta beslut, och vid behov lägga fram förslag i detta sammanhang.

5. För att genomföra detta beslut ska kommissionen, när det är lämpligt, lägga fram förslag om ändring av beslut nr 280/2004/EG och anta ändringar av kommissionens beslut 2005/166/EG⁽¹⁾ med inriktning på att den föreslagna åtgärden ska tillämpas från den 1 januari 2013, framför allt för att säkerställa

- a) snabbare, effektiv, transparent och kostnadseffektiv övervakning, rapportering och kontroll av växthusgasutsläpp,
- b) utveckling av nationella prognoser för växthusgasutsläpp efter 2020.

Artikel 7

Korrigerande åtgärder

1. Om en medlemsstats växthusgasutsläpp överskrider den årliga utsläppstilldelningen enligt artikel 3.2, med beaktande av de flexibla lösningar som utnyttjas med stöd av artiklarna 3 och 5, ska följande åtgärder tillämpas, nämligen
- a) ett avdrag från medlemsstatens utsläppstilldelning för närmast följande år motsvarande summan i ton koldioxidekvivalenter av mängden överskridande utsläpp, multiplicerat med en tilläggsfaktor på 1,08,
- b) utveckling av en handlingsplan för korrigerande åtgärder i enlighet med punkt 2 i den här artikeln, och
- c) tillfälligt upphävande av möjligheten att föra över del av medlemsstatens utsläppstilldelning och reduktionsenheter från JI och CDM till en annan medlemsstat till dess att medlemsstaten iakttar artikel 3.2.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2005/166/EG av den 10 februari 2005 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet (EUT L 55, 1.3.2005, s. 57).

2. En medlemsstat som omfattas av punkt 1 ska inom tre månader för kommissionen lägga fram en utvärdering och en handlingsplan för korrigerande åtgärder som inbegriper

- a) åtgärder som medlemsstaten kommer att vidta för att fullgöra sina specifika skyldigheter enligt artikel 3.2, varvid nationella styrmedel och åtgärder och genomförande av gemenskapsåtgärder prioriteras,
- b) en tidsplan för genomförande av dessa åtgärder vilken möjliggör en utvärdering av de årliga framstegen i fråga om genomförandet.

Kommissionen får avge ett yttrande om den aktuella medlemsstatens handlingsplan för korrigerande åtgärder.

Innan kommissionen avger detta yttrande får den överlämna handlingsplanen för korrigerande åtgärder till den kommitté för klimatförändringar som avses i artikel 13.1 för kommentarer.

Artikel 8

Justeringar som ska genomföras sedan gemenskapen godkänt ett internationellt avtal om klimatförändringar

1. Inom tre månader från gemenskapens undertecknande av ett internationellt avtal om klimatförändringar som senast 2020 leder till obligatoriska minskningar av växthusgasutsläppen som överskrider 20 % jämfört med 1990 års nivåer, i överensstämmelse med det minskningsåtagande om 30 % som stöddes av Europeiska rådet i mars 2007, ska kommissionen lägga fram en rapport med en bedömning av i synnerhet följande aspekter:

- a) Den typ av åtgärder som man kommit överens om inom ramen för de internationella förhandlingarna, de åtaganden som gjorts av andra industriländer om utsläppsminskningar som är likvärdiga med gemenskapens, samt de åtaganden som gjorts av ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer att i rimlig utsträckning bidra efter ansvar och förmåga.
- b) Konsekvenserna av det internationella avtalet om klimatförändringar och de insatser som följaktligen kommer att krävas på gemenskapsnivå för att närma sig minskningsmålet på 30 % på ett välavvägt, transparent och rättvist sätt, med beaktande av det arbete som utförts under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod.
- c) Konkurrenskraften hos gemenskapens tillverkningsindustri mot bakgrund av riskerna för koldioxidläckage.
- d) Konsekvenserna av det internationella avtalet om klimatförändringar för andra ekonomiska sektorer inom gemenskapen.
- e) Konsekvenserna för gemenskapens jordbrukssektor, bland annat riskerna för koldioxidläckage.

f) Lämpliga former för att inkludera utsläpp och upptag i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i gemenskapen.

g) Ny- och återbeskogning samt minskad avskogning och skogsutarmning i tredjeländer, för det fall ett internationellt erkänt system inrättas i detta avseende.

h) Behovet av ytterligare strategier och åtgärder från gemenskapens sida med hänsyn till gemenskapens och medlemsstaternas åtaganden om minskade växthusgasutsläpp.

2. På grundval av den rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om ändring av detta beslut i enlighet med punkt 1, i syfte att det ändrade beslutet ska kunna träda i kraft efter det att gemenskapen godkänt det internationella avtalet om klimatförändringar och med hänsyn tagen till det åtagande om utsläppsminskningar som ska genomföras enligt det avtalet.

Detta förslag ska bygga på principerna om transparens, ekonomisk effektivitet och kostnadseffektivitet, samt rättvisa och solidaritet i fördelningen av insatserna mellan medlemsstaterna.

3. Förslaget ska i lämpliga fall ge medlemsstaterna rätt att utöver reduktionsenheterna enligt detta beslut även utnyttja CER, ERU eller andra tillåtna reduktionsenheter från projekt i tredjeländer som har ratificerat det internationella avtalet om klimatförändringar.

4. Förslaget ska även, i lämpliga fall, omfatta åtgärder som ger medlemsstaterna en möjlighet att utnyttja den outnyttjade delen av den ytterligare användbara kvantitet som avses i punkt 3 under de följande åren eller överföra den outnyttjade delen av denna kvantitet till en annan medlemsstat.

5. Förslaget ska även, i lämpliga fall, innehålla eventuella ytterligare åtgärder som krävs för att nå de obligatoriska minskningarna i enlighet med punkt 1 på ett transparent, välavvägt och rättvist sätt, och ska, i synnerhet, innehålla genomförandeåtgärder för att medlemsstater ska kunna utnyttja andra typer av reduktionsenheter från projekt eller använda andra mekanismer som inrättats enligt det internationella avtalet om klimatförändringar.

6. På grundval av de bestämmelser som man kommit överens om som en del av ett internationellt avtal om klimatförändringar ska kommissionen förslå att i gemenskapens åtagande om utsläppsminskningar inkludera utsläpp och upptag från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk, i lämpliga fall, i enlighet med harmoniserade villkor som garanterar varaktighet och miljöintegritet vad avser bidraget från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk samt korrekt övervakning och bokföring. Kommissionen ska bedöma huruvida fördelningen av enskilda medlemsstaters insatser bör justeras i enlighet härmed.

7. Förslaget ska innehålla lämpliga övergångsåtgärder och uppskjutande åtgärder i avvaktan på att det internationella avtalet om klimatförändringar träder i kraft.

Artikel 9

Förfarande i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i avsaknad av ett internationellt avtal om klimatförändringar

Om inget internationellt avtal om klimatförändringar godkänns av gemenskapen senast den 31 december 2010 får medlemsstaterna redogöra för sina avsikter när det gäller att inkludera markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i gemenskapens åtagande om utsläppsminskningar med hänsyn till metodologierna i det arbete som utförts inom ramen för UNFCCC. Med hänsyn tagen till sådana redogörelser från medlemsstaternas sida ska kommissionen senast den 30 juni 2011 bedöma formerna för att införa utsläpp och upptag från verksamhet i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i gemenskapens åtagande om utsläppsminskningar, och garantera varaktighet och miljöintegritet för bidraget från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk samt korrekt övervakning och bokföring samt, i lämpliga fall, lägga fram förslag i syfte att förslaget till rättsakt ska träda i kraft från och med 2013. Kommissionen ska i sin bedömning överväga om fördelningen av enskilda medlemsstaters insatser bör justeras i enlighet härmed.

Artikel 10

Ändrad räckvidd av direktiv 2003/87/EG och tillämpning av artikel 24a däri

Den maximala mängden utsläpp för varje medlemsstat enligt artikel 3 i detta beslut ska anpassas efter den mängd

- a) utsläppsrätter för växthusgasutsläpp som utfärdats i enlighet med artikel 11 i direktiv 2003/87/EG på grund av ändringar vad gäller vilka källor som omfattas av direktivet till följd av kommissionens slutliga godkännande av de nationella tilldelningsplanerna för perioden 2008–2012 i enlighet med direktiv 2003/87/EG,
- b) utsläppsrätter eller reduktionsenheter som utfärdats enligt artiklarna 24 och 24a i direktiv 2003/87/EG i fråga om utsläppsminskningar i en medlemsstat som omfattas av detta beslut,
- c) utsläppsrätter för växthusgas från anläggningar som undantas från gemenskapssystemet i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG för den tid som de undantas.

Kommissionen ska offentliggöra de sifferuppgifter som följer av sådana anpassningar.

Artikel 11

Register och central förvaltare

1. De register som gemenskapen och dess medlemsstater inrättar enligt artikel 6 i beslut nr 280/2004/EG ska vara sådana att de säkrar att transaktioner enligt detta beslut bokförs på ett korrekt sätt. Uppgifterna ska vara offentliga.

2. Den centrala förvaltare som utses enligt artikel 20 i direktiv 2003/87/EG ska med hjälp av sin oberoende transaktionsförteckning genomföra automatiska kontroller av alla transaktioner enligt detta beslut, och vid behov blockera transaktioner för att se till att inga oegentligheter förekommer. Uppgifterna ska vara offentliga.

3. Kommissionen ska anta de åtgärder som krävs för genomförandet av punkterna 1 och 2.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta beslut genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 13.2.

Artikel 12

Ändringar av förordning (EG) nr 994/2008

För att genomföra detta beslut ska kommissionen anta ändringar av kommissionens förordning (EG) nr 994/2008 av den 8 oktober 2008 om ett standardiserat och skyddat registersystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG⁽¹⁾.

Artikel 13

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska bistås av den kommitté för klimatförändringar som inrättats genom artikel 9 i beslut nr 280/2004/EG.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 14

Rapport

Kommissionen ska utarbeta en rapport om genomförandet av detta beslut. Denna rapport ska även innehålla en utvärdering av hur genomförandet av detta beslut har påverkat konkurrensen nationellt, i gemenskapen och internationellt. Kommissionen ska lägga fram sin rapport inför Europaparlamentet och rådet senast den 31 oktober 2016, i förekommande fall tillsammans med förslag till åtgärder, särskilt gällande frågan huruvida det är lämpligt med en differentiering av nationella mål för perioden efter 2020.

⁽¹⁾ EUT L 271, 11.10.2008, s. 3.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 16***Adressater**

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 april 2009.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
H.-G. PÖTTERING

På rådets vägnar
Ordförande
P. NEČAS

BILAGA I

**KATEGORIER ENLIGT ARTIKEL 2.1 I DETTA BESLUT YTTRELLIGARE SPECIFICERADE I BILAGA I,
KATEGORIerna 1–4 OCH 6, TILL BESLUT 2005/166/EG**

Energi

— Bränsleförbränning

— Flyktiga utsläpp från bränslen

Industriprocesser

Användning av lösningsmedel och andra produkter

Jordbruk

Avfall

BILAGA II

MEDLEMSSTATERNAS NIVÅER FÖR VÄXTHUSGASUTSLÄPP ENLIGT ARTIKEL 3

	Nivå för medlemsstaternas växthusgasutsläpp 2020 i förhållande till 2005 års utsläppsnivåer
Belgien	- 15 %
Bulgarien	20 %
Tjeckien	9 %
Danmark	- 20 %
Tyskland	- 14 %
Estland	11 %
Irland	- 20 %
Grekland	- 4 %
Spanien	- 10 %
Frankrike	- 14 %
Italien	- 13 %
Cypern	- 5 %
Lettland	17 %
Litauen	15 %
Luxemburg	- 20 %
Ungern	10 %
Malta	5 %
Nederländerna	- 16 %
Österrike	- 16 %
Polen	14 %
Portugal	1 %
Rumänien	19 %
Slovenien	4 %
Slovakien	13 %
Finland	- 16 %
Sverige	- 17 %
Förenade kungariket	- 16 %

*BILAGA III***MEDLEMSSTATER SOM AVSES I ARTIKEL 5.5**

Belgien

Danmark

Irland

Spanien

Italien

Cypern

Luxemburg

Österrike

Portugal

Slovenien

Finland

Sverige
